

De waterval van Reinhardstein. Het water valt 60 m diep in de vallei van de Warche en is meteen de hoogste waterval van België.

Kasteel Reinhardstein. Het kasteel, vandaag uniek in België, werd opgetrokken in 1354. Nadat het was vernield, werd het vanaf 1969 herbouwd in overeenstemming met

de historische gegevens. Een verzameling wapens, wandtapijten, liturgische kledij en levensgrote handgemaakte beelden dragen bij tot de historische waarde van deze plek.

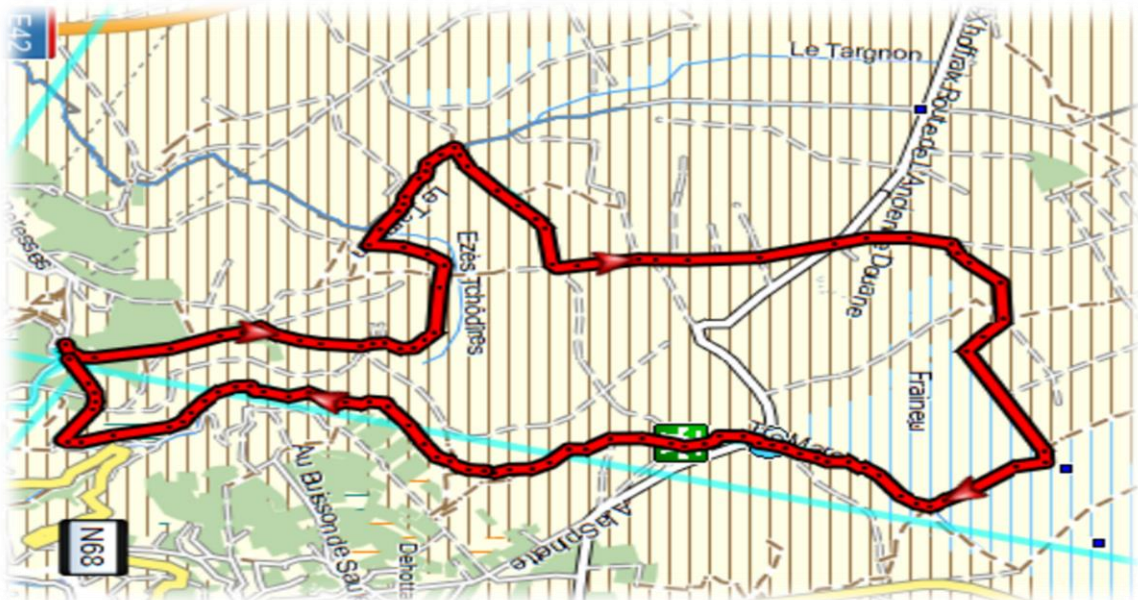
Het kasteel heeft een terras en heeft zelfs zijn eigen bier. Het kasteel kan tegen betaling bezocht worden.

Het kasteel heeft zijn eigen bier. Het wordt gebrouwen in de abdij van Val Dieu en is dus een Val Dieu bier maar dan voorzien met een etiket van het kasteel.

Donderdag 11 augustus 2022

- Wandeling : Luswandeling in de vallei van de Trôs-Marets
- Gebied : Malmedy
- Afstand : 12 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 5 uur

Onze wandeling vertrekt en eindigt aan het hotel-restaurant Ferme Libert. Het restaurant staat bekend om zijn wildspecialiteiten, pannenkoeken of Belgische wafels. Uiteraard hebben ze er ook plaatselijke bieren.

In de buurt van de Ferme Libert is er een kwekerij van edelherten. Het edelhert is een groot hoefdier, met een rossige zomervacht en een grijsbruine wintervacht. Zijn staart is kort en de spiegel (een wit behaarde plek op het achterwerk) is geelbruin. Oudere mannetjes van het edelhert dragen een gewei met veel zijtakken. Het gewei wordt telkens afgeworpen in de nawinter. Je kan het edelhert onderscheiden van het damhert door zijn grootte, de witte spiegel zonder zwarte omlijning en het vertakte gewei. Edelherten zijn zowel overdag als 's nachts actief. Het komt een enkele keer voor dat al het pigment van een edelhert ontbreekt, het is dus een zeldzaamheid die op één hand te tellen is. Door het ontbreken van het pigment zien de ogen er lichtroze uit, zo ook de hoeven. Omdat de albino dieren vaak wat zwakker zijn, leven ze meestal niet lang. Geschoten worden ze echter niet, ondanks dat ze een zeer duidelijk doelwit zijn: het brengt ongeluk als je een wit hert schiet.

Regelmatig volgen wij een stukje van een of ander GR-pad. Deze paden vormen een netwerk van langeafstandswandelpaden door Europa. De GR-paden zijn in beide richtingen met een wit-rood teken gemarkeerd.

Reeds in 1947 begon men in Frankrijk een net van lange afstandswandelpaden uit te bouwen, dat steunde op een uniforme bewegwijzering doorheen het hele land, nl. wit-rode tekens. In 1959 staken in Wallonië enkele enthousiaste wandelaars uit het Luikse de hoofden bij elkaar

om de GR 5 door te trekken over Belgisch grondgebied. Meteen was het startsein gegeven voor de heropbouw van een net van wandelpaden dat na de Tweede Wereldoorlog erg in verval was geraakt.

We komen regelmatig het wilgenroosje tegen. De Nederlandse naam is afgeleid van de gelijkenis van de bladeren met die van wilgen. Na een bosbrand is het een van de eerste planten die opkomt. Jonge bladeren en jonge scheuten kunnen als groente of in soep gebruikt

worden. Maak bij gebruik als groente de scheuten klaar als asperges. De bladeren kunnen ook voor het trekken van thee gebruikt worden maar dan moeten de bladeren eerst in de zon drogen.

Heide kan niet bestaan zonder schapen. Als heide niet wordt begraasd, dan zou alles al snel dichtgroeien met grassen, struiken en op termijn zelfs grote bomen. De heide zou binnen tienallen jaren helemaal verdwijnen... Schapen houden met hun gegraas de heide open. Ze eten gras zoals het pijpestrootje tussen de heide weg en verorberen malse, jonge boompjes voordat die de kans krijgen te groeien. Ze knabbelen trouwens ook graag aan de heidestruiken zelf maar dat is juist goed. Het stimuleert de groei. Hei en schap hebben samen dus een goede relatie. Een echte win-win situatie.

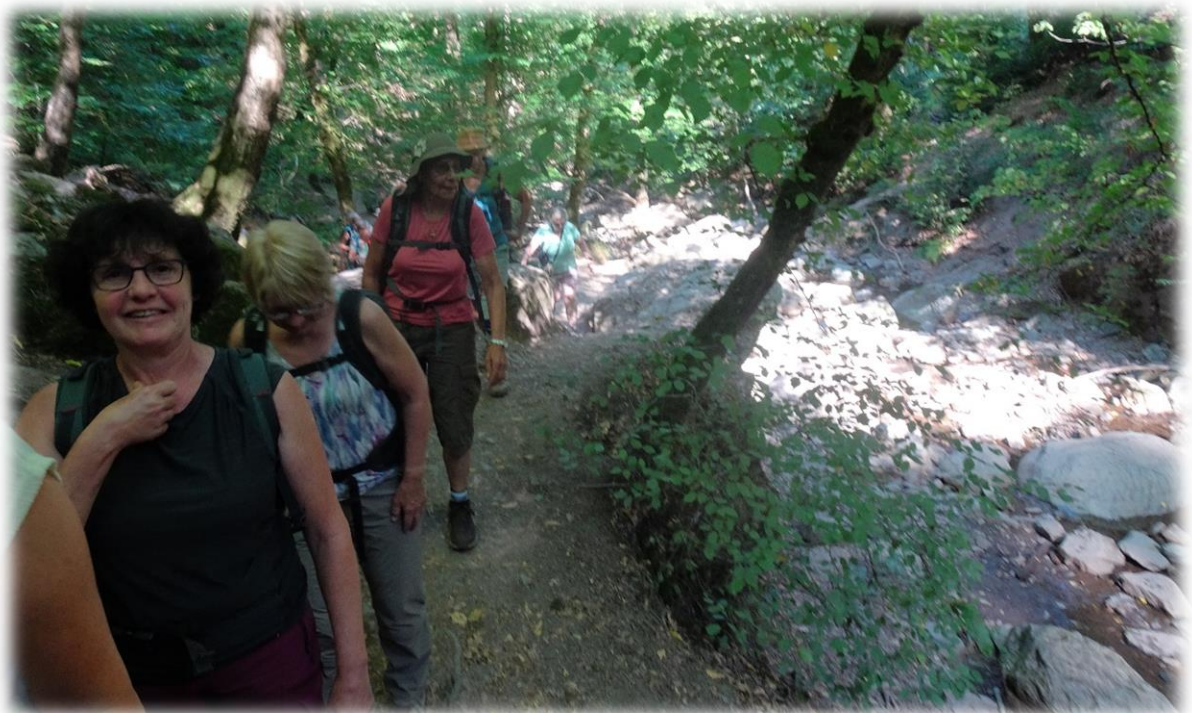
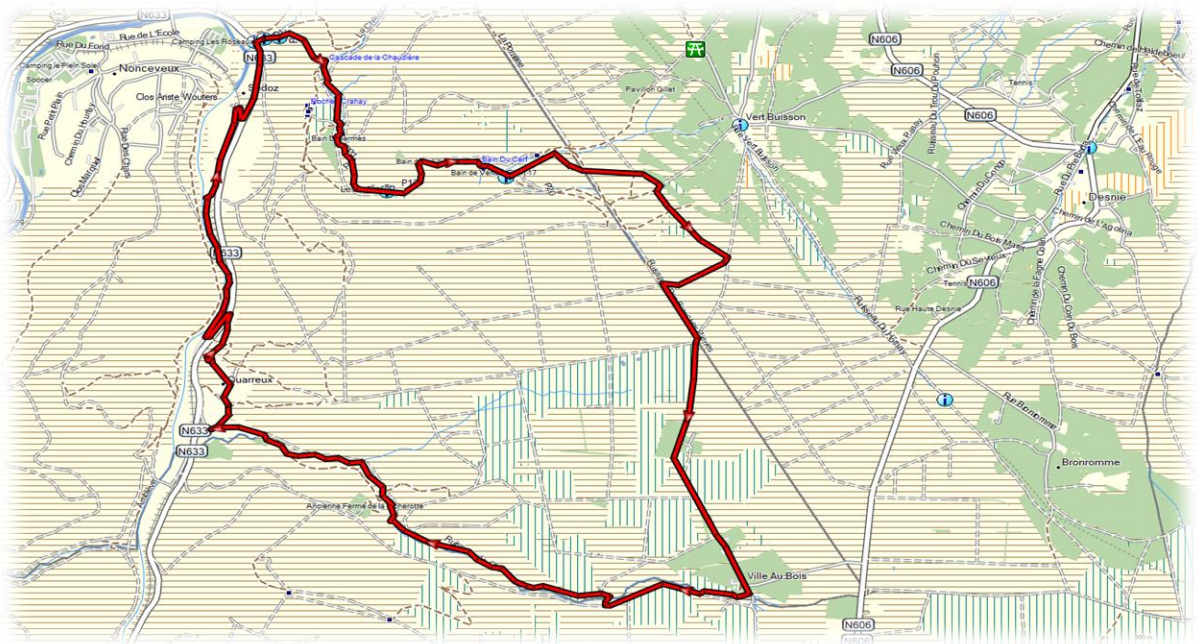

Een schaap kan een leeftijd van 15 tot 20 jaar halen, maar dit komt in de praktijk zelden voor: meestal worden ze veel eerder geslacht. Op hoge leeftijd verliest een schaap zijn tanden en kiezen waardoor het niet meer goed kan eten. Die gebruiken ze om gras en kruidachtigen af

te snijden, met een beweging zoals een tondeuse. Het grazen gaat dus heel anders dan bij de koe die het gras met zijn tong lostrekt. Een schaap eet daarom veel korter gras dan een koe, en een boer kan wel eerst koeien in een wei zetten en daarna schapen, maar nooit andersom.

Vrijdag 12 augustus 2022

- Wandeling : Luswandeling langs de ontstuwige riviertjes Ninglinspo en Chefna
- Gebied : Aywaille
- Afstand : 14 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 5 uur

Vandaag doen we een van de mooiste wandelingen van de Belgische Ardennen. Het traject leidt wandelaars langsheen de Ninglinspo, een bergriivertje in de provincie Luik, doorheen

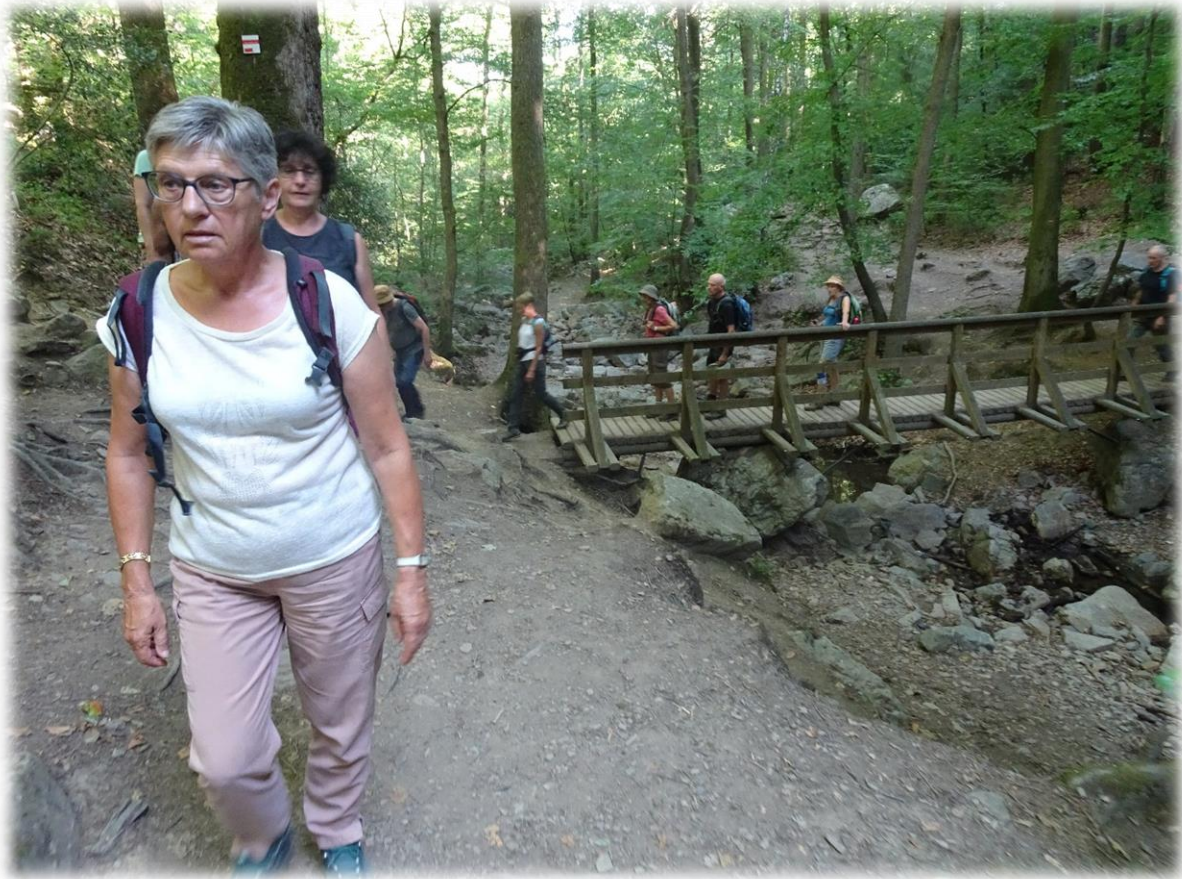
het prachtig groene heuvellandschap rond Aywaille. Een must voor iedereen die de Ardennen bezoekt.

Ninglin-wat...?! Jaja, de Ninglinspo. Ning (als in: dingue), Lin (als in: lapin) en Spo (als in... Nu ja, Spo, met de O van 'cadeau'). De Ninglinspo **is** het enige bergriviertje dat ons land rijk is, en is tegelijk de benaming van de wandeling die er langsheen loopt.

Het is zonder twijfel één van de mooiste wandelingen die je in de Belgische Ardennen kunt afleggen. Iedere zichzelf respecterende wandelaar moet minstens één keer langsheen de Ninglinspo hebben gewandeld.

De Ninglinspo is wel degelijk een bergrivier, ook al is het een kleintje. Dit wil zeggen dat er langsheen het parcours waterbekkens zijn, waar je even met de voeten het water in kan. De watervalletjes zijn uiterst charmant en banen hun weg doorheen de rotsen.

Deze wandeling is best wel uitdagend. Veel klimmen en dalen en soms is het even zoeken welke richting je nu precies uit moet. Maar verdwalen is praktisch onmogelijk.

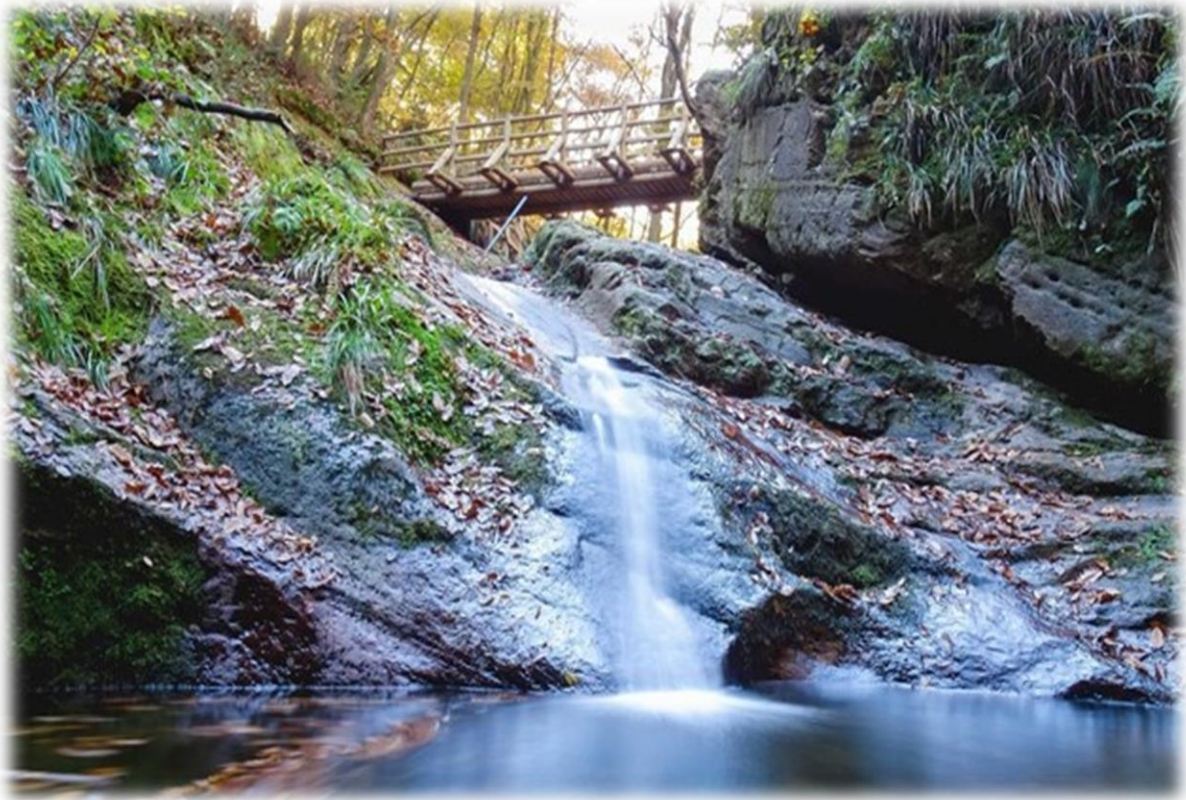
Gelukkig heeft men de laatste jaren veel geïnvesteerd in trappen en leuning, allemaal zaken die het toch wat gemakkelijker maken voor de wandelaar. In het begin komen we heel veel wandelaars tegen, vooral gezinnen met kinderen, maar na enige tijd zijn we veruit de enige wandelaars.

Bovenstaande foto's zijn van een eerdere reis. Normaal zou de Ninglinspo er zo moeten uitzien, maar nu staat ze nagenoeg droog. De loop van de Ninglinspo daalt van 420 meter naar

170 meter, is 3 kilometer lang en heeft hierdoor een gemiddeld verval van 8%. Ze overbrugt een hoogteverschil van 250 meter.

De merkwaardige naam 'Ninglinspo' is het gevolg van een schrijffout van Franse cartografen die een flink aantal plaatsnamen verdraaiden in het 'Ourthe-departement' welke in 1876 bij ons gecreëerd werd. Zij verwisselden de naam van de stroom met de naam van het stuk grond daar waar de beek in de 'Amblève' stroomt.

Even voorbij de bron van de Ninglinspo steken we een hoogplateau over naar en ander, al even mooi, riviertje de Chefna.

De Chefna is een zijrivier van de Amblève. Vroeger heeft men in het rivierwater naar goud gezocht. Er is ooit goud gevonden, maar het was een kleine hoeveelheid. De opbrengst bedroeg 0,40 gram goud per ton gesteente.

We keren terug naar de parking via de oevers van de Amblève. De rivier ontspringt in de plaats Honsfeld in de gemeente Büllingen (Luik), op 640 m boven de zeespiegel. De Amblève mondt uit in de Ourthe nabij Comblain-au-Pont. De vallei van de Amblève wordt gezien als een van de mooiste gebieden in de Hoge Ardennen. Volgens de legende zijn deze kwartsietstenen de resten van een molen die de duivel zou hebben gebouwd voor een molenaar die zijn ziel aan de duivel had verkocht. De molenaar werd gered door zijn vrouw

die verhinderde dat de molen zou draaien. De duivel barstte in woede uit, vernielde de molen en doodde de vrouw. Men zegt dat als je goed luistert, het gehuil van de arme man nog altijd te horen is. Dit gebied noemt men Fonds de Quarreux.

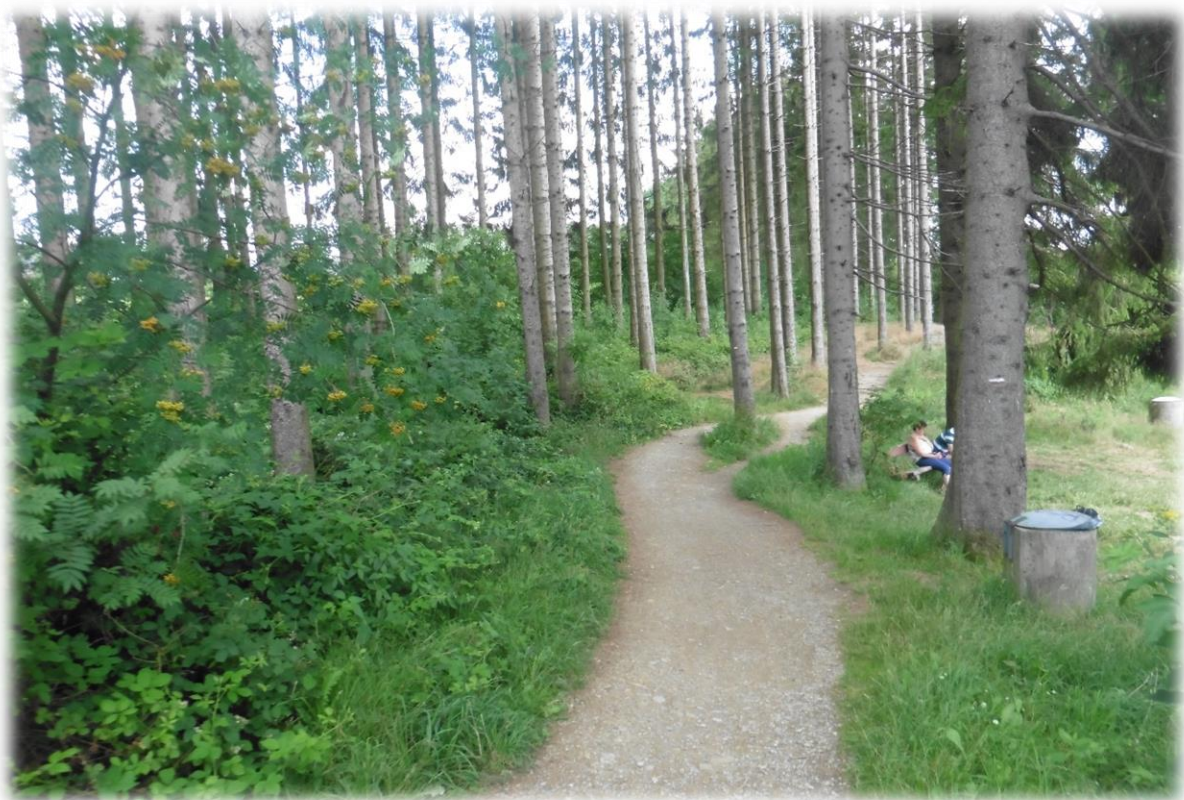
Zaterdag 13 augustus 2022

- Wandeling : Luswandeling rond de Stausee Bütgenbach
- Gebied : Bütgenbach
- Afstand : 10 km
- Stijgen : 100 m
- Dalen : 100 m
- Duur : 2,5 uur

Met een beperkte groep doen we vandaag al een wandeling rond het meer van Bütgenbach. Het meer van Bütgenbach is een stuwmeer gelegen op de rivier de Warche. Het meer heeft een oppervlakte van 120 hectare (of 1,2 km²).

De gemiddelde diepte van het meer is 9 meter en het diepste punt is 18 meter. De maximale lengte is 3 km en de maximale breedte is 0,5 km.

Het meer bevindt zich in de Belgische Oostkantons, op de rand van het plateau van de Hoge Venen. Het is een toeristische trekpleister voor watersporters. Men kan er zeilen, windsurfen, kajakken, waterfietsen, zwemmen en sportvissen. Motorboten zijn niet toegelaten.

De dam werd aangelegd van 1929 tot 1932, is 140 m lang en heeft een hoogte van 23 meter. De centrale kan jaarlijks ongeveer 2,2 miljoen kWh energie leveren en wordt uitgebaut door Electrabel.

Op de westoever van het meer lag vroeger het station Bütgenbach dat onder andere door een toeristentreintje werd bediend.

Na de laatste briefing vraag Ann het woord. Zij leest een tekst voor die ze de avond ervoor had geschreven. Hieronder leest u de volledige tekst.

Beste Ludwig,

In naam van de groep augustus 2022 willen we jou van harte bedanken voor de fantastische wandelweek in deze wondermooie streek. We ontdekten een nieuw stukje Ardennen : Van steile klimmetjes, tot pittig dalen met of zonder wandelsticks. De uitgestrekte heide van de venen van Malchamps. de betonpalen om de Warche over te steken. Onze gezichten spraken boekdelen en sommige dachten : "Ik pas, hier krijg je mij niet over." Dan maar over de keien naar de overkant. Op elke tocht werden we getraakteerd op verhaaltjes waarbij onze luistervaardigheden getest werden in een quiz. En als kers op de taart onze rondleiding in een spookachtig museum met de naam wellness hotel Seehof, een pareltje met bedenkelijke recensies en de aantrekkelijke Eli die nog steeds zit te wachten op een steentje (kei) op zijn ruit.

Bedankt voor :

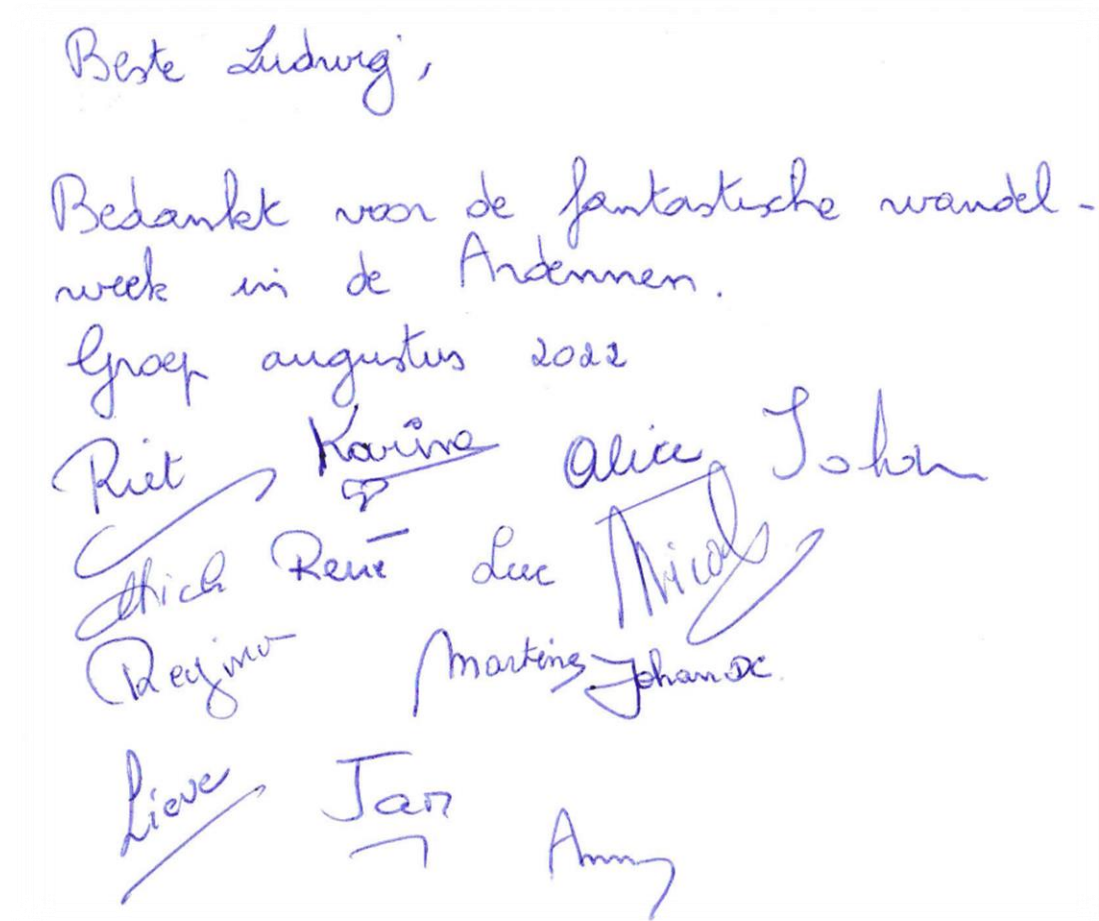
Het vele voorbereidende werk. Je stipte en zorgzame houding.

Kortom een gids uit de duizend. Voor de menu van de komende dagen moet je maar eens kijken in de gouden omslag. Een appeltje voor de dorst voor de komende wandel- of verkenningsreizen.

Wel, het was voor mij een eer om deze zeer toffe groep te mogen begeleiden. Ik heb er veel plezier aan beleefd. Dank aan de groep voor het mooie kaartje en de omslag met drinkgeld. Dit laatste had niet echt gehoeven maar het doet toch plezier.

De blaren en de kleine verwondingen die jullie hebben opgelopen zullen spoedig genezen.

Misschien zien we elkaar ooit nog weer.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwighaese.be

Ludwig D'Haese

benaltijdweg@gmail.com

Tekst

Ludwig D'Haese

Foto's :

Ludwig D'Haese en andere groepsleden